

"Satan, Your Kingdom Must Come Down", piesa a lui Robert Plant, este tema muzicală (și nu numai) a unui serial american, [Boss](#), despre care, sincer, după vizionarea primului sezon, nu am reușit să-mi fac o idee clară. Nu știu dacă-mi place sau nu, dacă sunt sau nu de acord cu viziunea creatorilor. Din punct de vedere conceptual, totul pare ok. Este vorba de un film al cărui motto ar fi putut fi foarte bine și celebrul citat din Lord Acton ("Power tends to corrupt, and absolute power corrupts absolutely. Great men are almost always bad men, even when they exercise influence and not authority, still more when you superadd the tendency or the certainty of corruption by authority. There is no worse heresy than that the office sanctifies the holder of it").

Tom Kane este primarul "absolut" al orașului Chicago, pe care îl conduce manipulând și folosind corupția ca principală armă. Scopul său declarat este acela de a fi cel mai mare primar din istoria orașului, de a lăsa în urma sa cele mai impresionante lucrări publice, chiar dacă acestea sunt realizate prin încălcarea tuturor drepturilor propriilor cetățeni ("simpli spectatori" în opinia sa) și nu au ca scop decât hrănirea unei caracatițe a corupției ce cuprins în tentaculele sale fiecare cartier și fiecare aspect al vieții cetățeanului obișnuit. Programe de tip "cornul și laptele", "dezvoltare urbană", "industrializare" nu sunt nimic altceva decât surse de putere pentru primar, pe de o parte, și surse de venituri pentru capitaliștii de cumetrie ai acestuia, pe de altă parte. "Aristocrația" democratică, în același timp, creația și creatoarea acestui sistem, este destul de bine surprinsă de creatorii serialului.

Ceea ce trezește însă nedumerirea este lipsa oricărui element de umanitate din caracterul personajelor (cu o singură excepție, fiica primarului, fostă dependentă de droguri, care în prezent a îmbrățișat calea credinței, fiind pastor într-o biserică a orașului). Pe lângă personajele din Boss, mafioții din [Sopranos](#) sau cei din [Boardwalk Empire](#) sunt adevărați îngeri. Nici măcar descoperirea unei boli incurabile nu-i potolește primarului setea de putere. Majoritatea personajelor seriei sunt adevărați demoni (de altfel, Dostoievski este citat de către unul dintre protagoniști). Iar cei care nu sunt demoni sunt bântuiți de demonul primarului Tom Kane (așa se explică probabil și alegerea piesei lui Robert Plant ca temă muzicală a filmului). Familiile lor sunt distruse, totul este aparență menită a susține imperiul construit în jurul primarului. În pofida faptului că administrația publică ar trebui să se ghideze după legi, în jocul pentru putere nu există nicio regulă. Tom Kane este cel care stabilește și recompensa și pedeapsa. De altfel, aici ar putea fi găsită cheia explicării dezumanizării personajelor: dacă mafioții se conduc, chiar și în activitatea lor criminală, după reguli, reguli cutumiare, ce pot fi adaptate circumstanțelor, un imperiu al administrației publice nu poate fi construit decât prin încălcarea regulilor (în special cele de bun simț, cutumiare) și instaurarea unei vasalități necondiționate. Represaliile în cazul nerespectării acesteia sunt mult mai dure decât în cazul mafiei, pentru simplul motiv că sunt

dictate de capriciul unui singur om. Mafia, în general, se bazează pe structuri descentralizate, dictatura administrației publice este "centralizarea" în cea mai pură formă a sa. {jcomments on}